

SALTIRE

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΑΡΘΗΣΗ ΠΡΟΒΛΗΠΤΕΑ...

[illegible]

Ἐξέστης καὶ συνεστατης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ.

EDITOR S. HORMONZIOS.

Προξένος και τοπογράφος «ΣΑΛΗΝΙΤΟΣ»
 686: BLONDEL 26. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταγγέλλονται γὰρ ἀποκεπτόν.

Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΑΡΗΛΘΕ ΚΑΙ ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΕΤΟΣ.

Τὴν 29 ἡξίαντος μηνὸς Ἰουνίου, συνε-
 πικροῦθη τὸ δωδεκάτην ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς
 κατοχῆς ἔτος, κατοικήθη δὲ ἐν τῷ δια-
 στήματι τούτῳ ὡς ἀπομακρυνθῇ ἡ Κύπρος
 ἀρκετὰ τῆς πρὸς ἀπαρθείσειν τῆς Ἀνα-
 τολῆς ἀποστάσεως ὁδοῦ. Δὲν πταίουμεν βε-
 βαιῶς ἡμεῖς ἔαν ἡ συγχὴ ἐκ μέρους ἡμῶν
 ὑπελθούσης τῆς τότε πανδερμῆς, ἡ/κρως
 καὶ αὐτοπροαιρετῶς ἐκφρασθείσης, ἤλιστα
 δὲ ἀκουθείσης ταύτης ἐπαγγελίας, προκα-
 λῇ ἐρωτήματα εἰς τοὺς ὄντας αὐτὴν, δὲν
 καλιζομεν ὅμως τοὺς ἀρχοντας ἡμῶν,
 διότι καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι εἰσιν, ὑποπί-
 πτοντες εἰς ἀνθρώπινα πάθη, οἷον τὴν με-
 γαλαυχίαν, τοὺς σφαλεροὺς ὑπολογισμοὺς,
 καὶ τὰ τούτοις ἐπακόλουθα.

Ἡ Κύπρος ἀπὸ τῶν χειρῶν δεσπό-
 του ἀπολιτευτοῦ εἰς χεῖρας ἐξυγениσμέ-
 νου καὶ πλουτοῦ μεταβάστα, ἐδικαιοῦ-
 το μὲν βεβαίως νὰ ἐλπίζῃ βελτίωσιν τῆς
 γῆς, δὲν εἶχεν ὅμως καὶ τὴν μεγάλην ταύ-
 τὴν ἀξίωσιν νὰ προσδοκᾷ ὅτι θὰ γείνη
 «παράδεισος». Τα μόνον ἅπερ λογικῶς ἐ-
 δικαιοῦντο οἱ κάτοικοι νὰ προσδοκῶσιν ἦ-
 το πρῶτον, ἡ ὑποστήριξις καὶ ἡ ἀνάπτυ-
 ξις τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προ-
 ἴοντων τῶν, εἴτε ὑπ' αὐτῆς, τῆς Κυβερνή-
 σεως εἴτε ὁἱ τῆς προστελείουσε ἀγγλι-
 κῶν κεφαλαίων, καὶ δεύτερον ἡ προστα-
 σία τῆς ζωῆς τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν.
 Καὶ κατὰ μὲν τὸ πρῶτον οὐδὲ βῆμα ἐ-
 γένετο πρὸς τὰ ἐμπρὸς, κατὰ δὲ τὸ δεύ-
 τερον ἀρκετὰ βήματα ἐγένοντο πρὸς τὰ
 ὁπίσω.

γ) γεωργός εἶνε ὡς πρὶν ἐγκαταλελειμ-
μένος εἰς τὰς ἰδιοτροπίας τῆς ἀτμοσφαι-
ρας καὶ προσηλωμένος εἰς τὰ προκατα-
κλυσμαῖα γεωργικὰ ἐργαλεῖά του, τὰ δὲ
προϊόντα του ἀρπάζονται ἐξ αὐτοῦ τοῦ
ἀλωνίου ὑπὸ τῶν αὐθεντῶν καὶ δεσπο-
τῶν του τοκογλύφων. Ἐργάζεται ὡς ἀλη-
θῆς Εὐλῶς ὑπὲρ τῶν κυρίων του, τροφὴν
δὲ καὶ ἐνδυμασίαν ἔχει τὴν ἀρκούσαν αὐ-
τῷ ὅπως ζητῇ σχεδὸν ὡς ἄνθρωπος.

(C) βιομηχανος κοπιᾷ διὰ νὰ βλέπῃ
κρεμᾶμενον εἰς τὰ ἑρμάρια του τὸ προ-
τεῖν τῆς τέχνης του, ὅπερ ἀναγκάζεται νὰ
κρύπτῃ οὕτω πρὸ τῆς πληθύος τῶν εἰς-
αγομένων ἐτοιμίων, πρὸς τὴν ποιότητα καὶ
τιμὴν τῶν ὁποίων ἀδυνατεῖ ἀνυποστήρι-
κτος νὰ συναγωνισθῇ.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν βαλὺκὸν εἰς ὃν ἀφί-
κετο ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς καὶ περιουσί-
ας, ἀποδείξεις ἀκριβοῦς εἶνε ἡ κατ'ἀνάγκην
ληφθεῖσα ἐσγάρτως ἀπόφασις τοῦ νὰ
μετατραπῇ ὁλόκληρος ἡ νῆσος εἰς μίαν πο-
λυκλαδὸν καὶ πολυόργανον Ἀστυνομίαν,
νὰ τεθῇ δηλ. ἡ νῆσος ὁλόκληρος ὑπὸ ἀ-
στυνομικῶν ἐπιτηδεύσιν.

Ἀγνοοῦμεν τῇ ἀληθείᾳ ἂν παίζοντες ἢ σπουδάζοντες οἱ ἄρχοντές μας, ὑπέσχεοντο νὰ καταστήσωσι τὴν νῆσόν μας παράδεισον, ὡς ἀγνοοῦμεν καὶ τί ἐξέδουν δια τῆς λέξεως παράδεισος· ἐν μόνον δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι εἰς τὸν παράδεισον δὲν εἶνε βεβόλως τοποθετημένοι εἰς πᾶσαν γωνίαν καὶ φουροὶ τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας.

Ἐν τούτοις παρήλθε καὶ δωδέκατον
ἀπὸ τῆς κατοχῆς ἔτος καὶ ἡμεῖς ἀναμέ-
νομεν παράδεισον, ἐν κόποις καὶ μόχθοις,
ἐν νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις, ἐν στερήσεσι
καὶ κακουχίαις, ἐν τόπῳ ἔνθα βάσανα
καὶ ὀδύνη, τριγμοὶ καὶ βρυγμοὶ ὀδόντων
ἀκούονται.

Εὐσηλθαρμεν ἤδη εἰς τὸ δέκατον τρίτον
ἀπὸ τῆς κατοχῆς ἔτος. Ἐπιτρέπεται ἄρα
ἡμῖν νὰ ἐλπίζωμέν τι; Ὁ ἀπαίσιος ἀριθ-
μὸς ἀπαίσια δυστυχῶς προαναγγέλλει,
ἀλλ' ἴτως ὑπάρξῃ διὰ τὴν Κύπρον ἐξαί-
ρεσις, καὶ ὁ ἀποτροπαιὸς ἀριθμὸς διο-
ρθωσῇ τὴν ἀποτροπαιότητα τῶν παρελθόν-
των ἐτῶν.

Πόσα ἠλπίζομεν, πόσα ὑπελογιζόμεν
ὅτι θὰ ἐγίνοντο εἰς τὸ διωδευατέες τοῦτο
διαστήρημα! Ἐάν τις κατὰ τὰς πρώτας τῆς
κατοχῆς ἡμέρας ἐτόλμα νὰ προφητεύσῃ
καὶ νὰ μᾶς εἴπῃ «ὦ σέῃς, οἵτινες σήμε-
ρον πηδᾶτε καὶ χορεύετε ἐπὶ τῇ μετα-
πολιτεύσει, ἐλπίζοντες βελτιώσιν καταστά-
σεως, μετὰ 12 ἔτη θὰ ἀπορήσητε ὅτι εἰς
τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ εἰς χειρόνα ἀκόμη θὰ
εὔρεθῃτε καὶ θὰ λυπηθῇτε τὰ σημερινὰ
μάταια πηδῆματα καὶ ἀκαίρους χορούς»,
χωρὶς ὑπερβολὴν θὰ ἐλακοποιεῖτο ὁ τοι-
οῦτος. Καὶ ὅμως ἰδοὺ παρῆλθον τὰ 12
ἔτη, καὶ οὐδὲν ἐγένετο· δὲν ἀποβάλλομεν
ὅμως καὶ τὰς ἐλπίδας, διότι δὲν δυνάμε-
θα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐξ ἰδίας κακῆς τῆς
Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως πρραιρέτως εὐρι-
σκόμεθα εἰς ἡν θέσιν διατελοῦμεν, ἀλλ'
ἐνεκα κακῶν καὶ ἐσφαλμένων αὐτῆς ὑπο-
λογισμῶν, οὓς θὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ
καὶ τότε, ἀλλὰ τότε μόνον δυνάμεθα νὰ
ἰδῶμεν παραδείσιον φῶς καὶ τὴν Κύπρον
εἰσεργομένην εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ἀλλὰ πό-

σε τοῦτο; ἀρά γε; Εἶνε δ' ὡς καὶ τὰ ἄ-
λλ' ἅτινα παρήλθον καὶ δὲν δυνάμεθα ν'
ἀνθεξώμεν περισσότερον.

H M I A O Δ Ο Σ

Ἡ ΛΟΓΥΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΘΙΚΟΒΟΗΗΣΙΝ ΤΩΝ ΛΑΩΝ.

—('M')—

[Χάριν τῶν ἀναγνώστων μας μεταφέρομεν ἐκ τοῦ λαμ-
προῦ περιοδικοῦ «*Ἀναπλασις*» τὰ κατωτέρω, ἄξια μεγά-
λης προσοχῆς καὶ ἐκ μέρους τῶν ὑμετέρων].

«Μὴ ἀπατώμεθα! Μία εἶνε ἡ ὁδὸς ἡ ἀγρο-
σα εἰς τὴν ἡθικοποίησιν τῶν λαῶν, ὁ χριστι-
ανισμὸς ἐξυπηρετούμενος ὑπὸ κλήρου πεφωτι-
σμένου, ἐναρέτου, κατέχοντος ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἔν-
τιμον καὶ ἀξιοπρεπῆ θέσιν καὶ ἀριστάμενου ἀπὸ
πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας».

Ἰδοὺ ἀσφαλὲς φάρμακον πρὸς περισολὴν τῆς
παρ' ἡμῶν ἐγκληματικότητος.

Τὸ φάρμακον τοῦτο εἶνε δοδοκιμασμένον καὶ
εἶνε ἐκ τῶν προτέρων ἐγνωσμένα τὰ ὑποτελέ-
σματα αὐτοῦ.

«Βεβαίωται, δι' ἡ πρωτοῖα διὰ παρακολούθησιν τὸ ἔγκλημα, ἐξημέρωσις δὲ τῶν ἡθῶν καὶ ἔξεων τοῦ λαοῦ διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἠθικῆς, εἶνε τὰ μέτα, δι' ὧν καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ προήχθη ὁ πολιτισμὸς, καὶ δι' ὧν προστεύεται μὲν ἡ δημοσία τάξις, διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ κράτους τοῦ πολιτειακοῦ νόμου, διαπλάττεται δὲ τὸ ἡθικὸν τοῦ ἀνθρώπου συναίσθημα καὶ περιέλλονται αἱ ὁρμαὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν κτηνωδῶν ὀρέξεων».

Τὰ ἀνωτέρω περὶ τῆς μιᾶς ὁδοῦ τῆς ἀγού-
σης εἰς τὴν ἡθικοποίησιν τῶν λαῶν περιέχονται
ἐν ἄρθρῳ τοῦ προηγούμενου φύλλου. Ταῦτα γράφει
ἄνθρωπος, ὅστις ἐν τοιοῦτοις ζητήμασιν ἐκτῆσατο, πᾶ-
ν δικαίως, κῦρος εὐρωπαϊκόν. ἄνθρωπος πολυμαθὴς,
ἐνῶν τὴν θεωρίαν μετὰ τῆς πράξεως, ἄνθρωπος εὐ-
γενῶν αἰσθημάτων, ἐγνωσμένης φιλοπατρίας, τὸν
ὅποιον σέβονται καὶ οἱ ἀντικείμενοι εἰς τὰς ἰδε-
ας αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ διαυγὲς πνεῦμα δὲν
σκοτίζει οὐδὲ νεφύδιον προσωπικῶν ἀντιπαθειῶν
ἢ προλήψεων ἢ φανατισμοῦ, ὑπὸ τὴν διοίκησιν
τοῦ ὁποίου ἀνεδέχθη μία ναυτική ἀσφαλιστικὴ
ἐταιρία, ὡς ὁ Ἀρχάγγελος, ναυαγήσασα μετὰ
τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ, εἰς τὸν ὅποιον ὀφείλε-
ται ἡ σύνταξις συγγράμματος, εἶον ἡ «Θρη-
σκεία καὶ Ἐπιστήμη», τοῦ ὁποίου ἡ συνεργα-
σία συνετέλεσε τόσον εἰς τὴν ἐξύψωσιν Συλλό-
γου, εἶως ὅ τῆς «Ἀναπλάσεως», εἰς τοῦ ὁποί-
ου τὴν πρωτοβουλίαν ὀφείλεται ἡ ἔδρυσις τα-
μείου μετὰ τόσον εὐεργετικοῦ σκοποῦ, εἶον τὸ
τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου», τοῦ ὁποίου τὰ ἰτα-
λίστ συγγράμματα χεῖρουν τόσῃ παρὰ τοῖς ἐ-
πιτήμοσιν ἐν Εὐρώπῃ φήμῃ, τοῦ ὁποίου τὰ διὰ
τῆς «Ἀναπλάσεως» δημοσιευόμενα ἄρθρα ἀνα-
γινώσκονται ἀπλείστως εἰς τὴν Ῥωσσίαν μετα-
φραζόμενα Ῥωσσιᾷ, τὸν ὅποιον δικαίως ἐτίμη-
σεν ἡ Θεολογικὴ τοῦ Πανεπιστημίου ἡμῶν σχο-
λὴ ἀναγορεύσασα ἐπίτιμον διδάκτορα, τὸν ὁποί-
ον δικαίως ἐτίμησεν ἡ ἰδιαίτερα πατρίς αὐτοῦ,
ἡ Κεφαλληνία, ἐκλέξασα αὐθορμητῶς βουλευτὴν

αυτῆς, τὸν ἀπὸ τῶν ἀξίως ἐτίμησεν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς προτρέψας νὰ δεχθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, ὁ ὁποῖος συνειδῶς πόσον ὠφελιμώτερος γίνεται εἰς τὸ ἔθνος τοῦ διὰ τῆς συγγραφικῆς ἐνεργείας τοῦ ἀπεποιήθη νὰ δεχθῇ τὰ αὐτορρημῶς παρεχόμενα αὐτῷ ἀξιώματα. Τοιοῦτος ἀνὴρ, οἷός ἐστι ὁ κ. Α. Σκαλτσούνης, γράφει τὰ ἀνωτέρω, προκειμένου περὶ τοῦ μόνου σπουδαίου τάτου τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων, περὶ τῆς θεαπείας τῆς ἡθικῆς παγούτης κοινωνίας ἡμῶν. Ὅταν δὲ ἀνὴρ τοιοῦτου κύρου, ὁμιλῇ, οἱ λόγοι αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ λέγονται ἅπασι καὶ νὰ λησιμονῶνται, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνονται διὰ τῶν βροντοφωνῶν σαλπείγων τοῦ τύπου, πρέπει νὰ γίνηται συζήτησις ἐπ' αὐτῶν, πρέπει νὰ τίθενται ὑψηλὰ, ὅπως αἱ ἀκτίνες αὐτῶν διαφωτισῶσι τὴν ἐθνικὴν ἐνέργειαν, πρέπει νὰ πραγματοποιῶνται ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς πατρίδος.

Ἐπαναλαμβάνομεν πάλιν τοὺς λόγους σου, ὦ ἀγαθὲ συνεργάτα, τοῦ ὁποῦ τὰ διὰ τῆς «Ἀναπλάσεως» ἄρθρα ἤρξαντο νὰ ἡλεκτρίζωσι τὴν ἀνωτάτην κοινωνίαν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν εἰς αὐτοὺς προσοχὴν τῶν ἀρμοδιῶν, τῶν ἐξουσιῶν καὶ τῶν καθήκων καὶ τὴν δύναμιν νὰ θέσωσιν εἰς ἐνέργειαν τὸ προτεινόμενον φάρμακον.

Πρόσγε παρακαλοῦμεν εἰς τοὺς βαρυσήμαντους τοῦ σοφοῦ ἀνδρός λόγους, Ὑψηλότετε Διάδοχε τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου, τὸν ὁποῖον χαίρειν ἡμεῖς ὡς ἀντιβασιλέα, καὶ ἐκ τῆς πρώτης ὀρθοδόξου βασιλείας τοῦ ὁποῦ, τόσας χρυσὰς ἐλπίδας τρέφει ὁ πανταχοῦ ἑλληνισμός.

Ἐπικαλούμεθα καὶ τὴν ὑμετέραν προσοχὴν, ὦ Πατριάρχαι καὶ Μητροπολίται, ὑψηλοὶ ἱεῖς τοῦ πανταχοῦ ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν.

Καὶ ὑμεῖς, ὦ πρωθυπουργέ καὶ ὦ ἀρχηγέ τῆς ἀντιπολιτευτικῆς μετὰ τῶν συναδέλφων ὑμῶν, ἀνακύψατε ὀλίγον ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου καὶ εἰσέλθατε μικρὸν τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ ἐννοήσατε, παρακαλοῦμεν, ἐπ' ἀγαθῷ ὑμῶν καὶ τῆς ὅλης πατρίδος, ἐννοήσατε τὴν βαθεῖαν ἀλήθειαν τῶν λόγων τούτων.

«Μὴ πλανώμεθα, λέγει ὁ ἀνὴρ τῆς ἐπισήμης καὶ τῆς ὀρθοκείας, τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τῆς θεωρίας καὶ τῆς πείρας, μὴ πλανώμεθα! Μία εἶνε ἡ ὁδὸς ἡ ἀγούσα εἰς τὴν ἡθικοποίησιν τῶν λαῶν, ὁ χριστιανισμός, ἐξυπηρετούμενος ὑπὸ κλήρου πεφωτισμένου, ἐναρέτου, κατέχοντος ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐντιμὸν καὶ ἀξιοπρεπὴ θέσιν καὶ ἀφισταμένου ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας».

«Οἱ κυβερνῶντες τὴν πολιτείαν, προσθέτει εἰς βεβαίως ὑπεύθυνοι καὶ διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι δεσπόζουσαν ἀτιμωρησίαν καὶ διὰ τὴν ἀνῆκουστον πληθύν τῶν καταργούντων τὰς ποινὰς διαταγμάτων, ἕκαστον τῶν ὁποίων εἶνε ἐναυσμα καὶ παρόρμησις πρὸς διάπραξιν νέων ἐγκληματικῶν πράξεων εἶνε ὡσαύτως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀθλιότητα, εἰς ἣν ὁ κλήρος διάκειται, δαπανῶντες μὲν 100 ἑκατομμύρια, μὴ καταβάλλοντες δ' ἐλάχιστον ἐξ αὐτῶν μέρος πρὸς διαμόρφωσιν καὶ ἀξιοπρεπὴ τοῦ κλήρου διατήρησιν».

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ μεμφώμεθα μόνον τοὺς κυβερνῶντας, οἵτινες συνήθως τότε προβαίνουν εἰς μέτρον τινὸς πραγμάτωσιν, ὅταν ἴδωσιν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ εἶνε τῆς κοινῆς γνώμης ἀπαίτησις ἰδοὺ τί λέγει καὶ πρὸς πάντα ἐξ ἡμῶν τῶν ἰδιωτῶν ὁ σοφὸς καὶ φιλόπατρις ἀνὴρ.

«Ἀλλ' ἡ ἐπιβαρύνουσα τοὺς κυβερνῶντας εὐθύνη οὐδαμῶς, λέγει, δικαιολογεῖ τὴν ἀδράνειαν καὶ ἀδιαφορίαν πάντων ἡμῶν περὶ τῆς ἡθικῆς τῆς νεότητος καὶ τοῦ λαοῦ μορφώσεως, ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον δυνάμεθα νὰ συντείνωμεν καὶ

ἐφ' ὅσον δυνάμεθα ν' ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ τοὺς κυβερνῶντας νὰ ἐπιληθῶσι καὶ λύσωσι πρὸ πάντος ἄλλου ζητήματος τὸ τοῦ κλήρου καὶ τῆς Ἐκκλησίας».

Ποῦ πρέπει λοιπὸν νὰ εἰσέλθωμεν πάντες τὴν προσοχὴν ἡμῶν, καὶ βασιλεῖς καὶ πρωθυπουργοὶ καὶ πολιτευταὶ καὶ ἱερεῖς καὶ πολῖται;

Πρέπει νὰ εἰσέλθωμεν τὴν προσοχὴν καὶ νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι σχεδὸν παντελῶς στερούμεθα κλήρου πεφωτισμένου, κλήρου ἐναρέτου, κλήρου κατέχοντος ἐντιμὸν καὶ ἀξιοπρεπὴ θέσιν, κλήρου ἀφισταμένου ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας.

Πρέπει πάντες νὰ κατανοήσωμεν ὅτι ὁ χριστιανισμός διὰ τοιοῦτον κλήρον ὄρων, εἶνε ἡ μόνη ὁδὸς ἡ ἀγούσα εἰς τὴν ἡθικοποίησιν τῶν λαῶν.

Καὶ πρέπει νὰ ἐνεργήσωμεν πάσῃ δυνάμει ἵνα δημιουργήσωμεν τοιοῦτον κλήρον.

Ἰδοὺ τὸ πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν ζήτημα, ἡ λύσις τοῦ ὁποῦ ἐνδιαφέρει εἰς πάντας μᾶλλον ἢ τὸν ἀπὸ τοῦ ὁποῦ διαπυλίων, μᾶλλον ἢ τὸ τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίδος.

Πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν κλήρον, ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ διοχετεύσῃ τὰ ὕδατα τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὰς ξηρὰς ἡμῶν καρδίαις, εἰς τὰς ὁποίας ἐμαρᾶνθη καὶ δὲν ἔτι πλέον ἡ ἱερὰ φυτεία τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν κλήρον, ὁ ὁποῖος νὰ δύναται, ὡς ἄλλος Ἡρακλῆς, νὰ ἀποκτείνῃ τὰ ὄρνεα τῶν τερατοδῶν ἐγκλημάτων, τὰ ὁποῖα, ὡς ἄλλα ὄρνεα τῆς Στυμφαλίδος, κατασπαράσσουσι τὰ σπλάγχνα τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν κλήρον, ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ διαδώσῃ τὰ φῶτα τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ἐπισήμης, τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἡθικῆς, τὰ φῶτα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἀνατολήν, τὴν ὁποίαν ἐκμεταλλεύονται, ἡμῶν ἀπαθῶς θεωμένων, δυτικῶν καὶ διαμαρτυρουμένων προπαγάνδαι.

Τοιαύτη ἐνέργεια ἐκτὸς τῶν ἄλλων αὐτῆς καλῶν εἶνε καὶ τὸ μόνον φάρμακον πρὸς περιστολὴν τῆς παρ' ἡμῶν ἐγκληματικότητος.

Ἐμπρὸς λοιπὸν! Ἐπὶ τὸ ἔργον.

Σ. Σ. Ἀποὺ τοιαυτὰ λοιπὸν γράφονται ἐν Κράτει ἐνθα καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις φροντίζει περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου θέματος, πόσον μᾶλλον ἡμεῖς, οἵτινες μόνον καὶ ὑφ' ἐνὸς θὰ πράξωμεν πᾶν ὅ τι ἀπαιτεῖται πρὸς ἡθικοποίησιν τοῦ λαοῦ, πρέπει νὰ δώμεν προσοχὴν καὶ νὰ ἀπευθώμεν συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν ἀρχιερέων τῆς γῆσου, ἐπὶ μορφώσεως κλήρου, δυναμένου διὰ τῆς διαγωγῆς καὶ διδασκαλίας του νὰ περιστείλῃ τὴν αὐξοῦσαν ἀκατασχέτως ἐγκληματικότητα; Ἀς ἐλπίζωμεν ὅτι αὕτη θὰ ᾔηται ἡ πρώτη καλὴ πράξις ἣν θὰ ἐπιδιώξωμεν μετὰ τὴν λύσιν τοῦ πολυθροῦ λήτου ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καθιστῶμεν γνωστὴν εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ μὴ δέχεται πλέον οἶνους γυψωμένους. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Μεσημβρινὴν Γαλλίαν ἐνθα ἐτίθετο κατ' ἀνάγκην γύψος δύο μόνον τοῖς γιλιόις ἀπηγορεύθη καὶ αὐτὸ τὸ ποσὸν πλέον. Οἱ

ἀμπελουργοὶ μας λοιπὸν γνωρίζουσιν ὅτι τότε μόνον πωλεῖται τὸ κρασί των ἀκριβὰ ὅταν ἀγοράζῃ ἡ Γαλλία ὥστε ἐὰν θέλωσι νὰ λάβῃ ἐφέτος τὸ νέον προϊόν των τὸ ὁποῖον προμηνύεται καλὸν, καὶ καλὴν τιμὴν, νὰ ἀποφύγῃ τὴν χρῆσιν τοῦ γυψοῦ ἄλλως θὰ τὸ ἔχωσι νὰ τὸ καμαρώσωσι, διότι πόσον πράγμα θὰ ἐξοδευθῇ εἰς τὰ νησιά καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον; Ἐπίσης καὶ διὰ τὴν πίσσαν, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος ἀπιδάξει, δύνανται τοῦλάχιστον νὰ μεταχειρίζονται ἀσκούς ἀπισσώτους, ἀφοῦ διὰ τὰ ἄλλα ἀγγεῖα δυσκολεύονται καθὼς λέγουσι, καὶ ἀφοῦ τὴν περιττοτέραν ἀπιδίαν τῆς πίσης τὴν λαμβάνουν τὰ κρατὰ ἀπὸ τοὺς ἀσκούς. Αὐτὰ εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα καὶ μόνος τοῦ κανεῖς πρέπει νὰ κάμνῃ διὰ τὴν ὠφελείαν τοῦ χωρὶς νὰ ἐχῇ ἀνάγκην νὰ τὸν βιάζῃ ὁ ἄλλος.

Μὴ κατορθωθέντος τοῦ ἀκατορθώτου πλέον πράγματος, τῆς συγκροτήσεως δηλ. συνελύσεως πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς ἀποχωρησάσης Ἐπιτροπῆς τῶν ἠνωμένων Ἐκκλησιῶν—εἰς ἣν πᾶς ἐπαίνονος ὀφείλεται ὡς μετ' ἐλλειπνοῦς ζήλου καὶ εὐσυνειδήτου ἐνεργείας ἐργασθεῖσαν καὶ αὐτὴν πρὸς ὄφελος, καὶ ἐπαύσθη τῆς περιουσίας τῶν Ἐκκλησιῶν—καὶ πρὸς ἐκλογὴν νέας, κατεφυγομένη εἰς τὴν περιόδειαν τῆς κάλπης, τοῦ πιστοῦ τούτου δείγματος τῆς ἀδιαφορίας καὶ ἀμελεῖας μας. Ἀλλὰ καὶ τὸ τελευταῖον μας τοῦτο καταφύγιον πλησιάζει νὰ ἀπολεσθῇ, διότι οἱ ἐκλεγέντες κ. Παναγῆς Ν. Λανίτης, Φωτίος Κολλακίδης, Εὐριπίδης Πηλαδάκης καὶ Παναγ. Ποταμίτης δὲν ἐδέχθησαν ὡς πολυλάκις ἐργασθέντες καὶ ἐδέχθη νὰ περιφερθῇ καὶ πάλιν τὸ ξύλινον κουτὶ νὰ συναθροίσῃ τὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν μέριμνάν μας. Καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ φορᾷ ἐξελέγησαν οἱ κ. Φ. Κολλακίδης, Σώζων Λοῖζου, Κλ. Ν. Λανίτης καὶ ἐν ἰσοψηφίᾳ οἱ κ. Χ. Παυλίδης καὶ Μ. Σταυρινίδης. πλὴν καὶ οὗτοι παρητήθησαν εἰς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ πολλοὶ λέγουσι νὰ γείνῃ συνέλευσις τῶν πολιτῶν ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ, ἥτις ἐλπίζεται νὰ ἐπιτύχῃ καὶ νὰ δοθῇ τέρμα πλέον εἰς τὰς ἀσχημίας αὐτὰς αἵτινες πολὺ μᾶς καταβιβάζουσιν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκείνου τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὃ φιλοτιμούμεθα ν' ἀποδεικνύωμεν δι' ἄλλων τρόπων ὅτι ἐφθάσαμεν.

Ἡ κάλπη ἐκείνη, ἐὰν ἔχωμεν φιλοτιμίαν, πρέπει νὰ ριφθῇ εἰς τὸ πῦρ, καὶ οὐδέποτε νὰ φανῇ πλέον περιφερομένη ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, πλατείας καὶ καφενεῖα τῆς πόλεως. Καὶ οἱ ἱερεῖς δὲν ἀρμόζει τοῦ λογοῦ νὰ περιφέρωσι τὰς κάλπας, καὶ πρέπει νὰ κωλυθῶσι παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως. Νὰ κανονισθῇ δὲ ὥστε ἐν πάσῃ συνέλευσει καὶ ὁ μόνον ἐὰν παρουσιάζωνται, νὰ προβαίνωσιν ἀριστοκρατικώτατα εἰς ἀποπεράτωσιν τῆς περὶ ἧς συνέχονται ὑποθέσεως, διότι συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι καὶ δημοκρατικὰ πολιτεύματα ἀπεδείχθη πλειστάκις

ὅτι δὲν ἐνεργοῦσι παρ' ἡμῶν, διότι δὲν εἰ-
μεθα ἀκόμη εἰς θέσιν, νὰ τὰς ἐννοήσωμεν
καλῶς καὶ νὰ κάμωμεν καλὴν τούτων
χρῆσιν.

* *

Τὰ περὶ ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ ἐ-
χουσὶν ὡς ἑξῆς: Ἡ ἐπὶ τοῦ ἔργου Ἐπιτρο-
πὴ ἐθεώρησε καλὸν νὰ διατάξῃ τοὺς κ. Μα-
ζουράκη καὶ Τραχανᾶν νὰ ἱερογραφήσω-
σιν ὅλον τὸν χώρον ναοῦ, προαυλείου, δώ-
ματιών καὶ λοιπῶν, καὶ νὰ στείλῃ τὸ ἱ-
ερογράφημα εἰς Ἀθήνας ὅπως ἐπὶ τῇ βάρ-
σει τούτου γείνη τὸ σχέδιον ὑπὸ τινος ἐ-
κτὸς ἀρχιτέκτονος. Τούτου γενομένου ἐλή-
φθη ἀπάντησις ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ
καὶ ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως ὁ ἀρχιτέκτων τὴν
φύσιν τοῦ ἐδάφους, τὴν στερεότητα τῶν
ἐντοπίων λίθων κ.λ. διὸ καὶ ἐν τελευταίᾳ
συνεδριάσει τῆς Ἐπιτροπῆς ἐδόθησαν δια-
ταγαί εἰς Ἀθήνας νὰ συμφωνηθῇ διὰ νὰ
ἔλθῃ ὁ ἀρχιτέκτων, νὰ τηλεγραφηθῇ δὲ
πότε ἔρχεται διὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ καταδάρσις.

* *

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξεκράστη-
σαν ἐνώπιον τῶν κ. κ. Α. Θεμιστοκλέους
καὶ Α. Κ. Παλαιολόγου οἱ μαθηταὶ τοῦ
σχολείου τοῦ χωρίου Γερμασόγας, διευθυ-
νομένου ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Ν. Γεωργι-
άδου. Οἱ μαθηταὶ 82 τὸν ἀριθμὸν ἐν οἷς
καὶ 15 μαθήτριαι, ἀπήντησαν ὡς πληρο-
φοροῦμεθα εὐστοχώτατα, ἀποδείξαντες τοὺς
κόπους οὗς πρὸς μόρφωσιν τῶν κατέβα-
λεν ὁ διδάσκαλός τῶν. Ο κ. Γ. Ν. Γεωρ-
γιάδης εἶνε ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων δι-
δασκάλων, τῶν πολυπειρίων καὶ καλῶς
γνωρισάντων τὸ καθῆκόν των καὶ τὸν τρό-
πον τῆς ἐκτελέσεώς του. Συγχαίρομεν λοι-
πὸν καὶ τοὺς κατόικους καὶ τῷ ἐγγωρίῳ
των καὶ συμπολίτῃ ἡμῶν κ. Κωνστ. Τα-
λιδούρῳ τῇ φροντίδι τῶν ὁποίων ἐκρα-
τήθη ὁ διδάσκαλος οὗτος ἐπὶ τριῶν ἀκόμη
ἐτη.

* *

Σύμπαν τὸ κοινὸν ἐπεκρότησεν ἐπὶ τῇ
ἀρίστῃ ἐκλογῇ τῶν πατέρων τῆς Ι. Μο-
νῆς Κύκκου, οἵτινες παμφήτῃ ἐξελέχθησαν
εἰς Ἡγούμενον τῆς Μονῆς τὸν πανοσολ.
κ. Γεράσιμον Κυκκώτην τελειοδιδάκτον
τῆς Θεολογικῆς τῆς Χάλκης καὶ ἐν Γε-
νεῦῃ τῆς Ἑλβετίας ἀπὸ δύο καὶ ἐπέκεινα
ἡδὲ ἐτῶν σπουδάζοντα, ἀφικνούμενον δ'
ὅσον οὐπω.

* *

Ἡ Δεσποσύνη Μαρία Δ. Ἀλτωνιάδου
δέχεται κατ' οἶκον παραδόσεις κατὰ τὸ
διάστημα τῶν διακοπῶν.

* *

Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς παρελθούσης Πέμ-
πτης ἀφίκετο ὁ ἀπὸ πολλοῦ ἀπουσιάζων
τῆς πατρίδος του κ. Ὀνούφριος Ἰασονίδης.

* *

Λύριον ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν
τῇ Ἑνορίᾳ Καθολικῇ δημοτικοῦ σχολείου,
εἰς ἃς προσκαλοῦνται πάντες οἱ ἐνδιαφε-
ρόμενοι.

* *

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην διήλθε τῆς

πόλεως ἡμῶν ἀναχωρῶν δι' Ἀγγλίαν ἐπ'
ἀδείᾳ ἀπουσίας ὁ Ἀρχιεραρχιεὺς κ. Φάλλι
(Ουάρρεν). Τὰ διαδιδόμενα περὶ αὐτοῦ ὅτι
δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ πλέον ἔχονται ἀληθείας
φαίνεται, διότι πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του
προσεκάλει τοὺς φίλους του «νὰ τοὺς ἀ-
ποχαιρετήσῃ» ὅπερ οὐδέποτε ἄλλοτε ἐ-
πραξε.

* *

Ἐν Λάρνακι, τὸ παρελθὸν Σάββατον
μετὰ μεσημβρίαν, ἀπεβίωσεν αἰφνης ἐν μέ-
σῃ-τῇ ἑδῷ ὁ Περσέκης Θεμιστοκλῆς. Ἡ
κηδεὶα του ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη,
πολλῶν πολιτῶν σενοδουσάντων τὴν ἐκ-
φοράν αὐτοῦ καὶ θρηνησάντων αὐτόν.

Λεύκα 28 7 90.

Ἡ μεταξοπολεμικὴ τροχὴ τότεν ἐν Σελῆᾳ ἔσεν καὶ ἐν
Μακρίᾳ ἐπέτυχεν ἐπιστολὴν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τοῦτο δ'
προσπερίεστο τοῖς ἀγρόταις οὗ ὁμοῦ καὶ χρηματικὴν ἀνα-
κούφισιν, τοσούτῃ μᾶλλον καὶ ἔσεν τὰ βορέυια ἡγε-
ρήθησαν ὑπὸ διαφόρων ἐμπεδῶν εἰς τιμὰς λίαν εὐνοϊκὰς
τοῖς μετρίοις.

—Πρὸ τινος νεανίᾳς τῆς ἐξ Εὐρύχου ἐνῶ ἐλάμβανε τὸ ἐν
τῇ βίᾳ κεκρυμμένον κληρονομικὸν ὄπλον του ἔσπευξεν ἐξ
ἀπροσχηγίας τὸν ἴσκον τοῦ ὄπλου τούτου, ὅπερ πᾶντα
ἐκπεσοῦντο ἔτρωσαν αὐτὸν κατὰ τὸν ὁμαλὸν. Τὸ καί-
ριον τοῦτο τραῦμα μετὰ τινος λεπτοῦ τῆς ὥρας ἐπήνεγκε τῷ
ἀτυχῇ νεανίᾳ τὸ μοιραῖον τέλος.

—Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐμπορευόμενος κ. Α.
Μυριανθόπουλος, ὅς καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς αὐτοῦ Κυπρια-
κῆς Ἀδελφότητος τυγχάνει, ἐπισκεφθεὶς πρὸ τινος τὴν γε-
νέτειραν αὐτοῦ κώμην Εὐρύχου πολλὰ φιλανθρωπίας ἔργα
διεπραχέτο κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐν τῇ κώμῃ ταύ-
τῃ διαμονῆς του.

—Οἱ κακούργοι ἐξακολουθοῦσι μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ πρό-
τερον ἀφορίας καὶ ἐπιτηδεύοντες τὸ ἐλεῖν ἐπαγγελλο-
μένων. Ἐπιτρέψατέ μοι δὲ νὰ προσθέσω μετὰ τινος ἱσως ρω-
μαντικότητος, ὅτι ἐν ἡ κατὰστασις αὕτη τῶν πραγμάτων
περατοῦ ἐπὶ πλέον ἡ ἡμετ. νῆσος κατὰ τὰς προφητείας
τῶν ἀρχόντων ἡμῶν μεταβληθήσεται ἀληθῶς εἰς παραδεισον,
ἐξ οὗ ἔρως οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων ἐνθεν μὲν ὑπὸ τῶν
πολυπληθῶν τούτων κακούργων, ἐνθεν δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ὑ-
περμέτρου φορολογίας, ἐκδιωχθήσονται ὡς ἀμαρτωλοί.

—ο—

Μόρφου

Πάντοτε μὲν μάλιστα δὲ κατὰ τὸν μῆνα τούτου ἡ θέσις
τοῦ ἀγρότου ἀφίκετο εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς ζωνότητος. Ἡ
μὲν Κυβέρνησις ὡς ἄλλος Χάρων ἀπατεῖ παρὰ τοῦ γεωργοῦ
καὶ τοὺς φόρους τοῦ 90 καὶ... ἃς διεβλή κατόπιν εὐσε-
τῆς Ἀχερουσίαν λίμνην, ὁ δὲ τοκογλύφος, συνάδελφος τῆς
πρωτῆς, προσπαθεῖ νὰ ἀρπάξῃ καὶ τέκους καὶ κεφάλαια,
ὡς νὰ προῦκειτο νὰ τὰ λάβῃ μετ' αὐτοῦ ὁ δυστυχὴς χω-
ρικὸς ὡς ἐξόδια διὰ τὸν ἄλλον κόσμον.

Ἰσταται ὁ δυστυχὴς γεωργὸς ἐν τῷ ἀλῶνίῳ του καὶ ρί-
πτει κάτω τὰ βλήματα πρὸ τῶν πέριξ, δεξιᾷ καὶ ἀριστε-
ρᾷ ἀνοίγει μὲν καὶ φυλλομετρούμενων δύο μεγάλων θεο-
κατακλίων, τοκογλύφου καὶ φορογλύφου, ἱκανῶν νὰ κρύψω-
σι καὶ θάψωσιν ἐντὸς τῶν πτυχῶν των, οὐχὶ μόνον τὸ προ-
ίον τοῦ γεωργοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον σὺν γυναίξῃ
καὶ τέκνοις καὶ ζώοις καὶ ὄρνισι. Ὁ ἀναγκάσων ἐπὶ τέ-
λους αὐτὸν νὰ λάβῃ ἐπὶ τῶν ὤμων τὸ πτωχεῖον καὶ τὴν
σκοῦπαν καὶ νὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὴν οἰκίαν του ἀγροσαν,
ἀντίθετον ἐκείνης ἣν θὰ λάβῃ τὸ πτωχεῖον του. Θὰ διακρύψῃ
μετὰ τῶν τέκνων του θὰ λυπηθῇ, ἀλλὰ τίς θὰ τὸν ἀκούσῃ;
Α. Μ.

—ο—

Βαρώσια.

Τὴν 29ην λήξεν ὡς 3 μ. μ. ἀσυνήθως καὶ γενικῇ
σχεδὸν κατῆφθα ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν συμπο-
λιτῶν, συμπολιτῶν, συγγενῶν καὶ ἄλλων κατοίκων, τῆς
πολίτης ἡμῶν ταύτης, ἕνεκα τοῦ προῦρου θανάτου, τῆς χα-
ριστάτης καὶ ἀγγελιοφόρου Ἀμφιτρίτης Α. Κωνσταντινίδου,
παύσεως πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἐπὶ δύο μῆνας ἐκ
διαρροίας καὶ ἥς οὐδὲν ἴσχυον ἡ ἐπιστήμη. Ὁ θάνατος τῆς
μακαρίτιδος, ἀγούσης μόλις τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς
καὶ ζήσας συζυγικὸν βίον μόνον 13 μηνῶν, ἐδύθεισε εἰς
ἀπαράμυθον λύπην τοὺς μακρὰν αὐτῆς, ἐν Λάρνακι δι-

αμένοντας γόνεῖς τῆς, τὸν σύζυγόν τῆς καὶ πάντας σχεδὸν
τοὺς πολίτας. Τὴν κηδεῖαν τῆς, γενομένην τῇ 9ῃ τῆς
πρωίας τῆς ἐπομένης ἡκολούθησαν πολλοί, ἐν οἷς καὶ οἱ ἐν-
ταῦθα ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως διακρίσαντες τὰς ἐρ-
γασίας των. Ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τῆς κατετέθη εἰς στέφανος.
Ὁ Θεὸς ἀξιῶσαι αὐτὴν τῆς αἰωνίου μακαριότητος, παρα-
μυθῆται δὲ τοὺς αὐτὴν θρηνοῦντας.

* *

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—

ΕΛΛΑΣ.—Ἀπεπερατώθη τέλος μετὰ 45α-
ετῇ ἀδιάκοπον ἐργασίαν ἡ ἀποξήρανσις
τῆς λίμνης Κωπαίδος, οὕτω δὲ μέχρι τοῦ
Σεπτεμβρίου παραδίδονται εἰς τὴν καλλι-
έργειαν 300 περίπου χιλιάδες στρέμματα
γῆς, τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον εἰσαν ἄχρη-
στα.

—Μεταξὺ τοῦ δημάρχου κ. Φιλίππου καὶ
τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ πλήρῃ συγ-
εντόσει ὡς πρὸς τὴν διοχέτευσιν εἰς Ἀ-
θήνας τῶν ἐδάτων τῶν εὐρεθέντων εἰς δι-
αφόρους πηγὰς ἐπὶ τοῦ ὄρους Πάρνηθος.
Ἐγένετο ἀνάλυσις αὐτῶν καὶ εὐρέθησαν
πλείστον λόγον ἄξια. Ἡ θερμοκρασία τῶν
ἀνέρχεται εἰς 10 βαθμοὺς ἡ ποσότης τῶν
ἀνέρχεται εἰς 8—9 ὀκάδας, διὰ τινῶν δ-
μως ἐργασίῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνωσι πρὸς
ἐκκαθάρσιν τῶν πηγῶν, θ' ἀνέλθῃ ἡ πο-
σότης εἰς 15 περίπου ὀκάδας. Σημειωτέον
προσέτι-ὅτι διὰ τὴν διοχέτευσιν θὰ ἀπαι-
τηθῇ δαπάνη δρ. 1,300,000.

—Ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος τῆς Βουλ-
γαρίας διέτρεξε τὸν κίνδυνον ν' ἀποθάνῃ
κεραυνόπληκτος. Ἐνῶ κατέπλεεν ἐν καιρῷ
θυέλλῃς ἀπὸ τοῦ Ροντισουκίου τὸν Δούνα-
βιν ἐπὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ἀτμοπλοίου «Κροῖμ»
ὁ κεραυνὸς ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ ἱσοῦ, οὗ ἐρ-
γύτατα ἐκάθητο ὁ πρίγκηψ, ὅστις ὅμως ἐ-
μεινεν ὡς θαύματος ἀλώβητος.

Λονδίνον 2.—Τὰ «Νέα Χρονικά» λέγου-
σιν ὅτι προσεχῶς θὰ συμβῶσι σοβαρὰ πρά-
γματα ἐν Βουλγαρίᾳ. Μόνη ἡ ἀπουσία τοῦ
Ἡγεμόνος Φερδινάνδου ἀναγκάζει τὴν ἀ-
ναγκήρῃ τῆς ἀνεξαρτησίας. Κατὰ τι τη-
λεγράφημα ἐκ Βερολίνου ἡ Γερμανία, ἡ Αὐ-
στρία καὶ ἡ Ἰταλία εἶνε πρόθυμοι νὰ ἀνα-
γνωρίσωσι τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον. Ἡ
«Σημεία» ἐπιβεβαίωσι ὅτι ὁ Μιλάνος φαί-
νεται ἀποφασισμένος νὰ μείνῃ ἐν Σερβίᾳ, ἂν
καὶ ἡ κυβέρνησις ἐπιθυμῇ πολὺ τὸ ἐναν-
τίον.

—Τὰ ἐκ Κων. πόλεως δελτία πειρῶνται,
φυσικῶς τῷ λόγῳ, νὰ μειώσωσι τὴν σημα-
σίαν τῶν ἐν Ἐρζερούμ «ὀχλαγωγῶν» καὶ
ν' ἀποδώσωσι αὐτὰς εἰς τὴν στασιαστικὴν
διάθεσιν τῶν Ἀρμενίων. Ἀλλὰ πράγματι φαί-
νεται ὅτι διεπραχθῇ ὑπὸ τῶν τουρκικῶν
στρατευμάτων ἀληθὴς σφαγὴ τοῦ χριστι-
ανικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὅτι τὸ αἷμα ἔρρευσεν
ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς πόλεως κρονηθόν. Ὁ ἐν
Κων. πόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμ. Νέων»
ἐπέστελλε τὴν ἐξῆς ἐκθεσίαν, ἣν συνιστᾷ ὡς
ἀξιοπίστον. «Ἐπρόκειτο ν' ἀνοίγῃ ἐν Ἐρ-
ζερούμ νέον ἀρμενικὸν σχολεῖον. Ἀλλ' ὁ
διοικητὴς ἡρνήθη τὴν ἄδειαν, ἐπὶ λόγῳ ὅ-
τι ὁ ἐκπαιδευτικὸς ζῆλος ἐπέκρυπτε πολι-
τικὰ σχέδια. Πληθὺς Ἀρμενίων ἀπηλθε τό-
τε εἰς τὸ διοικητήριον, ἵνα ἐπαναλάβῃ τὸ
αἷτημα, ἡ δὲ φρουρὰ ἐπιτροδόλησεν ἀναι-
τίως κατ' αὐτῶν, φονεύσασα καὶ πληρώ-
σασα οὐκ ὀλίγους. Ἐκτοτε ἐπικρατεῖ σφο-
δρὸς ἐρεθισμὸς, προσεκλήθη δ' ὁ διοικητὴς
ἐνταῦθα, ὅπως ἀπολογηθῇ. Κατ' ἄλλα θρυ-
λήματα, ἡ Πύλη, μαθοῦσα ὅτι ἐν τινι ραφ-
του Ἐρζερούμ ἦσαν κεκρυμμένα ὄπλα, ἐ-
ζήτησε παρὰ τοῦ πατριάρχου τὴν ἄδειαν νὰ
ἐπιχειρήσῃ εἰρεννᾶν. Ἀλλ' ὁ πατριάρχης καὶ
αἱ ἐπιτόκιοι ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ ἡρνή-
θησαν καὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ καταγγελία

ήτον ἀνεπύστατος. Οὐχ ἥτιον ὁ διοικητὴς διέταξεν αὐθαίρετως τὰ γίγνη ἢ ἐρευνᾶ τὴν Κνριακὴν, διαρκούσης τῆς θείας λειτουργίας. Οἱ ἐν τῷ ναῷ πιστεῖ ἀντέστησαν κατὰ τὴν ἐπακολούθησαν δὲ σύγκρουσιν ἐφυεῖσθαι 13 Ἀρμένιοι.

Κ)πολις, 4.

Ἐπὶ τῇ βουλγαρικῇ διακοινώσει ἡ Ἑλ-
λὺς διαμαρτυρήθη κατὰ πάσης παραχωρή-
σεως, ἥν ἡ Πύλη θὰ ἐποίησεν πρὸς τὴν Βουλ-
γαρίαν.

Λονδίνον, 4.

Τὸ γομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως τῆς
Ἑλπολάνθης εἰς τὴν Γερμανίαν ἐψηφίσθη
ὑπὸ τῆς βουλῆς τῶν Λόρδων εἰς πρώτην
ἀνάγνωσιν.

Βελιγράδιον, 4.

Ἡ Πύλη ἐξέφρασε τὴν λύπην αὐτῆς ἐπὶ
τῇ δολοφονίᾳ τοῦ Σέρβου προέδρου ἐν Πα-
ρισίᾳ, ἀλλ' ἡ σερβικὴ κυβέρνησις δὲν εἶπε
εὐχαριστήμενη καὶ ζητεῖ ὅπως δοθῇ ἱκα-
νοποίησις εἰς τὴν χήραν τοῦ προέδρου καὶ
χαιρετισθῇ ἡ σερβικὴ σημαία.

Παρίσιον, 4.

Ὁ «Χρόνος» λέγει ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐδέχθη
κατ' ἀρχὴν τὰ παράσχη ἀντιστοιχίσματα
τῇ Γαλλίᾳ διὰ τὴν ἐπικράτησιν ἥν λαμ-
βάνει ἡ Ἀγγλία ἐν τῷ Ζανζιβάρ.

Λονδίνον, 6.

Ὁ ἐρεθισμὸς αὐξάνει μεταξὺ τῶν ἀνθρώ-
πων τῆς ὑστερομίας. Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐ-
ξέδωκαν εἰδοποιήσιν, ἀπευθυμένην ἰδίᾳ
πρὸς τοὺς καταστηματαρχάς, δι' ἧς συνη-
στῶσιν αὐτοῖς τὰ κλείωσιν ἐνωρὶς καὶ τὰ
θέτωσι φύλακας εἰς τὰ μέρη τῶν, ὅτε μι-
ᾶς ἀπεργίας οὐσης βεβαίως. Τῇ ἐσπέρᾳ ταύ-
τῃ τὸ κέντρον τοῦ ἐρεθισμοῦ ἦτο ἐν τῇ ὑ-
στερομίᾳ, ἐν τῇ ὁδῷ «Ροῦβ», ὅπου πολλοὶ
ἄνθρωποι ἐπαύθησαν, διότι ἠρνήθησαν ν'
ἀπέλθωσιν εἰς τὰς θέσεις τῶν.

Δαμασκός, 7.

Μάχη ἐγείρει μεταξὺ τῶν Δροῦσων καὶ
τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων ἐν τῷ Λιθά-
νῳ ὄρει. Οἱ φορευθέντες καὶ τραυματισθέν-
τες εἶναι πολυάριθμοι.

Κων)πολις, 9.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς βουλγαρικῆς δια-
κοινώσεως ὁ κ. Νελιδῶφ ἐγνωστοποίησεν
εἰς τὴν Πύλην ὅτι πᾶσα νέα παραβίασις
τῆς βερολινείου συνθήκης θὰ εἴχῃ σοβαρὰ
διὰ τὴν Τουρκία ἀποτελέσματα.

Βρυξέλλαι, 9.

Νομοσχέδιον ὑποβλήθη εἰς τὴν βουλὴν
διαλαμβάνει ὅτι τὸ Βέλγιον θὰ δανείσῃ εἰς
τὸ ἐλεύθερον Κράτος τοῦ Κόγκον 25 ἑκα-
τομμύρια φράγκων καὶ ὅτι δύναται νὰ προ-
σαρτήσῃ αὐτὸ ἐντὸς 10 ἐτῶν.

Βερολίνον, 9.

Ὁ ἄγγλος διοικητὴς τῆς Ἑλπολάνθης ἀ-
φίκετο χθὲς εἰς τὴν νήσον, μετὰ μακρὰν
ἀπουσίαν. Πάντες οἱ κάτοικοι ὑπεδέχθησαν
αὐτὸν μετὰ πρωτοφανοῦς ἐπισημοδότητος. Πρὸς
τιμὴν του ἐρρίφθησαν καροιοδολισμοὶ καὶ
ἐπαιανίσθη ὁ ἐθνικὸς ἄγγλικὸς ὕμνος. Ὁ-
τως οἱ κάτοικοι ἠθέλησαν νὰ ἐκδηλώσωσι
τὰ ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας αἰσθημιά τῶν καὶ
τὴν λύπην, ἥν αἰσθάνονται, καίπερ γερ-
μανικῆς καταγωγῆς, ὅτε ἀποχωρίζονται
αὐτῆς, παριστῶντες οὕτω μοναδικὸν φαι-
νόμενον μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῆς ἀνάσ-
σης.

Ἡ ἐν Λονδίῳ Ἱερογραφικὴ Ἑταιρία πρὸς δι-
άδοσιν τοῦ Θείου λόγου εἰς τὴν Βρεττανίαν
καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη.

Ἡ ἐν Λονδίῳ Ἱερογραφικὴ ἑταιρία συνέστη καὶ ἤρξατο
τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 1804. Ὁ δέκατος ἑνναυτὸς αἰ-
ὼν, δὲ ἠνολέγετο τότε ἐν χρόνις σκότους καὶ σάλων πολιτι-
κῶν εὐρίσκειται ἤδη ἐγγὺς τοῦ τέρατός του, ἀλλὰ τί ἐγένε-
το καὶ ὅλον τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα; Ἐν πρώτοις ἡ Ἑ-
ταιρία διετηρήθη πιστὴ εἰς τὸν ἀρχικὸν αὐτῆς σκοπὸν, ὅστις

ἦν «ἡ ἐνθάρρυνσις πρὸς πλατυτέραν κυκλοφορίαν τῶν ἱερῶν
λαβμάτων ἀνευ σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν». Ἡ ἱερὰ βίβλος
μόνη ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον τῆς κυκλοφορίας ἀνευ ὑπὲρ αὐ-
τῆς συνηγοριῶν καὶ ἐκθέσεων.

Ἀπὸ δὲ τοῦ 1804 τὰ κυκλοφορήσαντα ταῦτα ἀντικε-
πύματα μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἑκατομ-
μυρίων, ἐξ ὧν περὶ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια ἐξεδόθησαν καὶ
διανεμήθησαν διαρκούντος τοῦ ληξάντος ἔτους (1889-90).
Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκατονταετηρίδος ἡ ἱερὰ βίβλος ἀνεγί-
νωσκετο εἰς πενήντα μόνον γλώσσας, ἀλλ' ἡ Ἑταιρία
ἤδη ἔχει εἰς κυκλοφορίαν ταύτην μεταπερασμένην εἰς τρι-
ακσίαν περίπου διαλέκτους καὶ γλώσσας, κατὰ τὸ μᾶλλον
καὶ ζητοῦν ὁμιλουμένας ἐξαιρέτως δὲ κατ' ἔτος μεταφρά-
ζουσα αὐτὴν εἰς ἄλλας νέας τοιαύτας. Δὲν ὑπάρχει ἔτι
μεῖζον ἀξιοσημείωτος ταύτης ἐπιχειρήσεως. Ἡ ἱερὰ βίβλος
μετὰ σπουδῆς καθίσταται νοτὴ πάσης γλώσσης ὑπὸ τὸν οὐ-
ρανὸν λαῶν τούτῳ δὲ (τῷ λαῷ) οὕτω εὖωνος δὲν τυγχάνει
ὡς ἄλλοτε δαπανηρὸς θησαυρὸς, καθόσον μάλιστα ἡ Ἱερο-
γραφικὴ Ἑταιρία ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐπώλει αὐτὴν εἰς τιμὴν
ἐλάσσονα τῆς πραγματικῆς αὐτῆς ἀξίας, τὴν δὲ νέαν Δια-
θήκην ἀγοράζει εἰς εἰς τιμὴν πρῶτης τιμῆς ἐτημερίδος. Τὸ
καλλίστον λοιπὸν ἐν τῷ κόσμῳ βιβλίον εἶναι συγχρόνως καὶ
τὸ μᾶλλον εὖωνον.

Καὶ ἄλλοις χριστιανικοῖς πρακτορείοις ἐρᾶν ἐπίκουρος ἡ
Ἱερογρ. ἑταιρία, καθότι ἀνευ ταύτης αἱ μεγάλα ἱεραποστο-
λικαὶ ἑταιρίαι ἤθελον εἶσθαι παραθετικῶς ἀδύνατοι πρὸς ἐ-
πίτευξιν τοῦ ἐπιδικασμένου σκοποῦ τῶν. Μόνη ἡ Ἀγγλ. Ἐκ-
κλησία διὰ τὴν ἐν τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν ἱεραποστολικὴν κέρρη-
ται περὶ τὰς ἐδδομήκοντα τῆς ἱερᾶς βίβλου μεταφωτισμοῦ,
ἐξ ὧν περὶ τὰ ἑξ—ἑξῶς ἀπαντῶσιν ἐν μόνῃ τῇ Ἱερογρ.
Ἑταιρίᾳ: ἡ δὲ ἐν Λονδίῳ ἱεραποστολ. ἑταιρία, περὶ τὰς
πεντήκοντα καὶ ἡ ἐν Οὐάσελιν, τριήκοντα, ἀπᾶς προμη-
θευομένης ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς.

Ἰκανοὶ σὺν τούτοις χριστιανικοὶ κανόνες προσέλαβον ἐμ-
φαντικότητά τινα, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἐνότης τῆς τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας κατεδείχθη, διότι διὰ τῆς κυκλοφορίας τῆς θεί-
ας Γραφῆς ἐκκλησιαστικαὶ διαφοραὶ ἐληρμηνύθησαν καὶ ἄ-
παντα τὰ μέλη τῆς εὐαγγελικῆς κοινότητος ἠνώθησαν ἡ δὲ
χαρακτηριστικὴ πολιτικὴ τῆς Ἀναμορφώσεως ὑπεστηρίχθη
διὰ τῆς διαδόσεως τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ὡς τὸ θεῖον ἄγγελ-
μα πρὸς τοὺς λαοὺς πάσης τῆς οἰκουμένης. Ἡ ὑπεργία τοῦ
Ἀγ. Πνεύματος εὐσεβῶς ἀναγνωρίζεται ἐν τῇ διαδόσει τῆς
θείας Γραφῆς, ἅπαν δὲ τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας, διδασκούσης
σωτηρίας διὰ τῆς βίβλου πάντα τὰ ἔθνη, εἶναι ἐκφρασις ὑ-
πακοῆς πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ πίστεως εἰς
τὴν θέλησιν καὶ δύναμιν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν.

(Ἐκ τοῦ «Ἡμερολογίου 1890» τῆς Ἑταιρίας).

Λύσις τοῦ 46 αἰνίγματος Θέρους—Θεός.

Αὐτῆρες, ὁ Κύριος Κ. Ρούτος, Ν. Κάρταλης Γ. Μεχαλίδης καὶ Χριστόφ. Καλοδίκης Ἰκν. χ' Γεωργίου ἐκ Λάριδος.

Λύσις τοῦ 9 λογογράφου—Φρόνησις ἀρχὴ τῶν ἀρετῶν ἀπᾶν.

Αὐτῆρες, Η. Μεχαλλεκίδης, καὶ Χριστόφ. Καλοδίκης Ἰκν. χ' Γεωργίου ἐκ Λάριδος.

—οι—σο—ο—

ΑΙΝΙΓΜΑ 47ον

Ὅλοι μὲ ἀποστρέφονται, μὲ δακτυλοδεικτοῦσι
Καὶ τύψεις συνειδήσεως παντοῦ μ' ἀκολουθεῖσι.
Τὴν σφύρα δὲ τῶν τριῶν πρώτων μου ἂν θελήσης
Σὺν τοῖς δυοῖν ἐσχάτοις μου καλῶς νὰ προσκολληθῇς.
Ζήτει μ' εἰς τοὺς αἰσχροκερδεῖς χωρὶς ν' ἀργησῇς.
Τέσσαρα δὲ τὰ ἔσχατα ἐξ ὧν ἂν τηρήσης

Τάλλα δὲ ἀπόλεσται,
Ζῶν θὰ σχηματίσης.

Λογογράφος 10ος.

Τάχει λύτη σὰ λῖθοι ἄς θ' αἰεὶ ν' ἐς τὰ θ' ἐρᾷ δὴ ἅπαν
τῷ σ'.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασί α. ποιότητος γρ.	225—235
δευτέρας ποιότη.	200—220
» ξυνισμένα » »	150—180
ρακὴ σῶμα 19 βαθ. ἡ δκ. παρ.	70
ἄλευρα τῆς Ἀαντολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
σίτος τὸ καλὸν γρ.	18—20
κριθὴ » »	9—10
ὄρεος » »	14—15
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἔλαβεν ἐσχάτως
ἐξ Ἀγγίλλας καὶ θὰ λαμβάνη τακτικῶς δείγμα-
τα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὁδ.
κασμιρίων, ποζῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κα-
τὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς
τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργασασιῶν ἔθεν τὰ λαμβά-
νῃ, ἐτοιμοὺς ἐνδυμασίας καὶ μὴ, εἰς μικρὰν ἢ
μεγάλην ποσότητα. Ἐπὶ δὲ δύναται νὰ φέρῃ
διαφόρων εἰδῶν φανελλὰς, λινὰ, κολάρια, λαι-
μοδέτας, υποκάμισα, συνδόνια, ἑσώματα καὶ μὴ, κατ'
ἐκλογὴν καὶ εἰς αἷον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος,
χειρόμακτρα, τραπέζομακρυὰ, καὶ ὅλα ἐν γένει
τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομέ-
νους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μιχαηλίδης ἰδρύσας ἐν Βα-
ρωσίσις καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου
ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μαρίαν
ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν σαφύλων καὶ οὐχὶ
σπίρτων, ἐξαιρετοῦ ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγ-
καταβατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποσολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέ-
ρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πῶσι καθαρὰν μαρίαν,
ἐβγαλμένην ἀπὸ σταφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐ-
χι ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκὰ, ἄς κατευθύνωνται
εἰς τὸν καθηγητὴν οὕτως τῆς κατασκευῆς ἀδό-
λων καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰ-
δῶν κ. Γ. Μεχαλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τόσας
φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθα-
ριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεπτῶν
καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐ-
ρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικάς
τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἑσώματα, ἐκ καλῆς χρυ-
σοῦφάντου ρόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρινακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάριναξ»
διευθυνόμενῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦν-
ται: καπνὸς ληανικῶς καὶ γονδρικῶς διαφόρων
ποιότητων, σιγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος,
τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ
καὶ γάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγε-
θῶν γραμματώσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ
φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦ-
το μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστήμενοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πω-
λεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78,
καὶ βάθος 60, ἥτοι ἐμβαδὸν 4,680 πό-
δας τετραγωνικοῦς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ
Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ.
Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλομένοι ἀποταθῆτω-
σαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀν-
τικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία
τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου
150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σύν-
ορχ. δύο ὁδοὺς, ἀπ' ἐτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσό-
γλου καὶ ὀπισθεν κήπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυ-
σοροιατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων κα-
λῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου
δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλούμενος ἀποταθῆτω
εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.